

[Industriministeren]

på forslaget, og de udtalelser, der er fremkommet, er helt naturligt indgået i regeringens behandling af direktivforslaget og i de overvejelser, regeringen har gjort sig om forslaget.

Med hensyn til behandlingen af direktivforslaget kan jeg oplyse, at EF-Parlamentet endnu ikke er fremkommet med en udtalelse. Parlamentet ønsker at behandle forslaget sammen med forordningsforslaget om EF's sortsbeskyttelse. Da vi naturligt har accepteret, at EF-Parlamentet skulle fremkomme med forslag, har det i nogen grad sat forhandlingerne i Bruxelles i stå, da der er almindelig enighed om, at Parlamentets udtalelse er så vigtig for det videre arbejde, at vi sagtens kan se bort fra eventuelle tidsfrister.

Derfor er arbejdet gået i stå, og jeg kan nævne, at direktivforslaget rent faktisk blev taget af dagsordenen for rådsmødet om det indre marked i oktober sidste år. Parlamentets udtalelse forventes først at foreligge i løbet af foråret i år.

Der er derfor ingen medlemslande, der har taget endelig stilling til problemerne i direktivforslaget, ligesom ingen medlemslande kender den endelige udformning af direktivforslaget. Det har således heller ikke været muligt at fastlægge den danske holdning endnu. I Danmark har forslaget været behandlet på et teknisk niveau, og der forestår stadig et arbejde med at afklare en række udestående spørgsmål.

Jeg vil derfor gerne understrege, at den danske stillingtagen til direktivforslaget, som jeg er blevet bedt om at redegøre for her, stadig befinder sig på et foreløbigt stadium, og at den videre fastlæggelse af den danske holdning vil ske i fuld overensstemmelse med den sædvanlige procedure for behandling af EF-forslag.

Jeg kan imidlertid oplyse, at forslaget har været behandlet i Industriministeriets rådgivende udvalg vedrørende industriel ejendomsret under professor Mogens Koktvedgaards ledelse. I dette udvalg er de berørte parter repræsenteret. På grundlag af det foreliggende direktivudkast har det overvejende flertal i udvalget støttet, at der fastsættes EF-regler på området, og ingen er gået imod.

De danske forhandlinger i Bruxelles har hidtil været ført ud fra en overordnet målsætning om, at fællesskabsregler på dette område er i dansk interesse af hensyn til industriens og landbrugets internationale konkurrenceevne. Klare EF-regler, som skaber lige vilkår for dan-

ske virksomheder i forhold til udenlandske, er en forudsætning for en acceptabel konkurrencesituation.

Direktivforslaget indeholder efter regeringens opfattelse en række konstruktive forslag. Det er på den anden side klart, at forslaget indebærer en række problemer, som jeg gerne vil gøre nærmere rede for.

Et af de spørgsmål, som har givet anledning til den største debat, er de etiske aspekter ved patentering af bioteknologiske opfindelser. Jeg er helt enig i, at de etiske aspekter vedrørende bioteknologisk forskning og udvikling kræver meget stor opmærksomhed.

Gensplejningsteknologien giver hidtil ukendte muligheder for at påvirke levende organismer, og der er næppe tvivl om, at der er behov for at opstille retningslinjer for, hvor langt man må gå. Samtidig erkender de fleste, at denne nye teknologi indeholder så rige muligheder, at et højteknologisk samfund som det danske ikke kan klare sig uden.

Spørgsmålet er derfor, dels hvor grænserne skal gå, dels i hvilken lovgivning grænserne skal fastsættes. Hvor grænserne skal gå for påvirkning af levende materiale, vil jeg ikke komme ind på her. Det er en debat, som ligger uden for disse rammer. Derimod mener jeg, at grænserne for det acceptable inden for bioteknologien bør fastsættes i den særlige lovgivning, som regulerer de enkelte områder, hvor den bioteknologiske udvikling finder sted. Det vil efter min opfattelse være særdeles vanskeligt at opstille fælles grænser for planteforædling, dyreforædling, sygdomsbekæmpelse, miljøbeskyttelse og lign.

Patentretten vil ikke være et egnet instrument til at regulere den stærkt nuancerede afgrænsning af det acceptable, som er påkrævet inden for de enkelte områder. Patentloven er og bliver et teknisk redskab til behandling af opfindelser. På grundlag af nogle objektive kriterier om opfindelsens nyhed og dens opfindelseshøjde kan opfindelsen patenteres.

Kun i ganske særlige, helt åbenbare situationer, hvor opfindelsen strider imod offentlig orden eller sædelighed, kan opfindelsen afvises fra patentering i henhold til patentloven. Denne begrænsning findes også i direktivforslaget og genfindes i de øvrige EF-landes patentlovgivning og i den europæiske patentkonvention.